

« твѣята си (политически), съ една дума — или Тур-
 « цытѣ или Латинцытѣ — тогазъ народѣтъ инстин-
 « ктивно предпочете първото предъ второто или ка-
 « кѣто са изразява пѣсенѣта *царству небесному*
 « *преда земаьскимъ*, и дѣйствително църквата прѣзъ
 « сичкото време на политическата смъртъ на народа
 « оставаше мощенъ пазител на славенската народ-
 « ность, — църква разумѣвана като общество на
 « вѣрующытѣ, а не като Іерархія, която за съжелѣ-
 « ніе не сѣкогы са показваше и тамъ въ высочи-
 « ната на своето призваніе и на своя дългъ. »

Като земнемъ предъ видъ сичкытѣ тѣзи съобра-
 женія, лесно е да си обѣснимъ религіозныя хара-
 ктеръ на славено българската литература до преди
 и подиръ порабощеньето. Тукъ ный ще назовемъ
 само тѣзи списанія, които сж същесували въ
 XIV-й вѣкъ и сега ѣще са намѣрватъ въ стары рѣ-
 кописи ; защото книгопечатаньето не было извѣст-
 но по-напредъ, и първа книга на български, кѣзватъ,
 была напечатана въ Търново при царь Іоанна-Шиш-
 мана. Ето списаніята, за които ни о тукъ думата :

а) *Вѣпросы Іоанна Θεолога Къ Аврааму*
 (— за сѣдбината на душата въ бѣдѣщия животъ) ;

в) Неговы пакъ *Вѣпросы Къ Господу на горѣ*
Елеонской, които са касаѣтъ за Антихриста и
 второто пришествіе Христово и, като сѣдилъ по
 разны догмы, тѣ, съставятъ отрасль на лѣжовнытѣ
 сказанія на богомилството ;

г) *Вѣпросы Варѣоломеа Къ Богородицѣ* — за
 туй, какъ е станѣло рождеството на Іисуса Христа ;

д) *Видѣніе апостола Павла* — извѣстно и въ
 западната срѣднѣ-вѣкова литература ;

е) *Дѣтство Христово* ;

ж) *Епистолія о недѣлѣ* — писмо, написано ужъ
 отъ Христа за почитаніето на Недѣлята и което